

Nr 87

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning angående upphävande i viss del av den vid förordningen den 25 maj 1941 (nr 251) om särskild varuskatt fogade varuförteckningen; given Stockholms slott den 8 mars 1963.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till förordning angående upphävande i viss del av den vid förordningen den 25 maj 1941 (nr 251) om särskild varuskatt fogade varuförteckningen.

GUSTAF ADOLF

G. E. Sträng

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att särskild varuskatt inte skall utgå på glass från och med den 1 juli 1963.

Förslag

till

Förordning**angående upphävande i viss del av den vid förordningen den 25 maj 1941
(nr 251) om särskild varuskatt fogade varuförteckningen**

Härigenom förordnas, att varuslaget glass skall utgå ur den vid förordningen den 25 maj 1941 om särskild varuskatt fogade förteckningen över varor, för vilka särskild varuskatt skall erläggas.¹

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1963 men skall icke äga tillämpning i fråga om förhållanden som hänföra sig till tiden före ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse av varuförteckningen se 1962: 31.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 8 mars
1963.*

Närvarande:

Statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, KLING,
SKOGLUND. EDENMAN, AF GEIJERSTAM, HERMANSSON, HOLMQVIST, ASPLING.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om *beskattningen av glass* samt anför därvid följande.

Inledning

I skrivelse den 30 mars 1962, nr 138, har riksdagen under åberopande av bevillningsutskottets av riksdagen godkända betänkande nr 22 anhållit om utredning och förslag till 1963 års riksdag om upphävande av den särskilda varuskatten på gräddglass.

I anledning härav har inom finansdepartementet närmare undersökts de skattetekniska problem som är förenade med ett partiellt slopande, på sätt riksdagen förordat, av den nuvarande särskilda beskattningen av glass. Bl. a. med hänsyn till att en väsentlig del av den glass, för vilken varuskatt uttages, utgöres av gräddglass har härvid frågan om bibehållandet över huvud av en särskild beskattning av glass ansetts böra upptagas till prövning. Jag anhåller nu att få anmäla förevarande spörsmål till behandling och avser till en början att redogöra för bestämmelserna på området.

Gällande bestämmelser

Den speciella beskattningen av glass regleras i förordningen den 25 maj 1941 (nr 251) om särskild varuskatt (senaste lydelse se SFS 1962: 31). Liksom när det gäller andra enligt förordningen skattepliktiga varor utgår skatt, då glass tillverkas yrkesmässigt inom riket för avsalu eller för vidare bearbetning eller då glass införes till riket. Undantagna från skatteplikt är dock färdigställda, för hushåll, restauranger eller matserveringar avsedda efterrätter, som helt eller delvis består av glass.

Såsom skattefri hushållsglass skall enligt av kontrollstyrelsen utfärdade anvisningar anses sådan glass, som säljes i särskild förpackning till konsument, om förpackningen innehåller minst 1/3 liter och inte är uppdelad i mindre enheter än 1/3 liter.

Skatten utgår med 65 procent av varans beskattningsvärde, vilket i regel är det lägsta pris — den särskilda varuskatten ej inberäknad — som den skattskyldige betingar sig vid försäljning av varan i större poster till återförsäljare.

Departementschefen

Glass är en samlande beteckning för ett relativt stort antal skilda varutyper, som visserligen varierar till sammansättning och smak men ändå får anses tämligen likartade till sin karaktär. Prissättningen är också förhållandevis enhetlig för de olika glasstyperna. Tillverkningen sker i regel med utgångspunkt från såväl mjölkfett som andra fettämnen, animaliska eller vegetabiliska, men även helt fettfri glass förekommer. Gräddglass skall enligt livsmedelsstadgan ha en fetthalt av minst 12 procent och får inte innehålla annat fettämne än mjölkfett.

Den nu aktuella beskattningen av glass omfattar, som av det föregående framgått, alla förekommande typer av glass. Det enda undantaget från beskattningen gäller sådan glass som är avsedd till efterrätter i hemmen eller på restaurangerna. Några undantag på andra grunder för särskilda typer av glass har inte ansetts böra införas. Detta har för övrigt även understrukits vid olika tillfällen, då riksdagen haft att behandla frågan om glassbeskattningen.

Svårigheterna att skilja mellan olika typer av glass medför framför allt att beskattningsmyndighetens möjligheter att utöva en effektiv och rättvis skattekontroll skulle bli mycket små, om beskattningsområdet begränsades till vissa glasstyper medan andra lämnades obeskattade. I detta sammanhang må nämnas att skattekontrollen för närvarande sker genom bokföringsmässig granskning av tillverkarnas och, i förekommande fall, importörernas inköp av råvaror, färdiga varor, emballage m. m. samt av deras försäljning av såväl skattepliktig som skattefri glass. Denna kontroll skulle, om beskattningen begränsades genom slopande av skatten på gräddglass, behöva avsevärt intensifieras. För skattepliktens bestämmande måste nämligen därvid i princip för varje särskilt fall anordnas en kontinuerlig övervakning i form av provtagning och laboriemässig undersökning av varorna. De skattskyldiga måste dessutom belastas med långt mer detaljerade redovisningsföreskrifter än vad som nu är fallet.

Redan av det sagda framgår att ett upphävande av skatten enbart för gräddglass inte torde kunna komma i fråga. Att begränsa det skattepliktiga området till endast vissa delar av ett i och för sig tämligen enhetligt varusortiment synes inte heller från mer allmänna synpunkter försvarbart. Detta gäller i synnerhet som, efter ett slopande av skatten på gräddglass, det återstående skattepliktiga sortimentet skulle utgöra endast en mindre del av det nu skattebelagda området. Enligt kontrollstyrelsens uppgifter har intäkterna av skatten på glass under åren 1960—62 genomsnittligt uppgått till omkring 16 miljoner kronor per år.

I avvaktan på resultatet av den samlade översyn av den indirekta beskattningen, som ankommer på den allmänna skatteberedningen, bör visserligen inga mer ingripande ändringar ske i den särskilda varubeskattningen. Med hänsyn till de nyss angivna speciella omständigheterna synes mig emellertid övervägande skäl tala för att det från riksdagen framförda önskemålet tillmötesgås på så sätt att den särskilda beskattningen av glass helt upphäves. Jag förordar att förordningen om särskild varuskatt ändras i enlighet härmed. Ändringen bör träda i kraft den 1 juli 1963.

Föredragande departementschefen hemställer härefter, att Kungl. Maj:t måtte genom proposition föreslå riksdagen att antaga ett inom departementet upprättat förslag till *förordning angående upphävande i viss del av den vid förordningen den 25 maj 1941 (nr 251) om särskild varuskatt fogade varuförteckningen.*

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Lars Wettergren